

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545 ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อ ได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำก่อน เรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการใช้แบบฝึก ทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอความร่วมมือ โรงเรียนบ้านหนองแสงวิทยาเสริม และ โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิ คุม ซึ่งเป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเอง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว

2. นำบทเรียนแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น ไปหาประสิทธิภาพกับตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน ทดลองกลุ่มย่อย 9 คน และทดลองภาคสนาม 30 คน โดยดำเนินการทดลองครั้งที่ 1 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองแสงวิทยาเสริม จำนวน 3 คน นักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน อย่างละ 1 คน เพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา เนื้อหา ระดับชั้น และเวลา อีกทั้งข้อบกพร่องของบทเรียนในขณะที่ผู้เรียนแต่ละคนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะแต่ละชุดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทดลองครั้งที่ 2 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองแสงวิทยาเสริม จำนวน 9 คน นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน เพื่อนำข้อบกพร่องของบทเรียนไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งก่อนจะนำไปทดลองภาคสนามและ ทดลองครั้งที่ 3 นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียน จำนวน 14 คน ในการทดลองภาคสนาม (Field Try out) ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการคือทดสอบก่อนเรียน (Pretest) นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 14 คน ทดสอบหลังการเรียน (Posttest) และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการทดสอบนัยสำคัญแบบ t-test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 85.48 /84.29
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7215 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 72.15
3. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.48 /84.29 หมายความว่า นักเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกทักษะ ภาษาไทย ทั้ง 6 ชุดคิดเป็นร้อยละ 85.48 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ หลังเรียนคิดเป็น ร้อยละ 84.29 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อาจเนื่องมาจากเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกของธอร์นไคค์ เพราะฉะนั้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ และเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของบรรจง จันทร์พันธ์ (2547: 97)

ปานควา วาดโคกสูง (2547 : 65) ประวีณา เอ็นดู (2547 : 128) กัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : 77) ที่พบว่าแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม โดยศึกษาหาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหาเทคนิคการสร้างจากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง แล้วดำเนินการสร้าง และได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบคุณภาพและความเหมาะสมที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา โดยเฉพาะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีของ ปิยวรรณ สังข์จันทร์พร (2546 : 51) การสร้างแบบฝึกต้องศึกษาปัญหาของเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบฝึก โดยนำมาตั้งวัตถุประสงค์ตลอดจนรูปแบบและวางแผนขั้นตอนการใช้แบบฝึก การสร้างแบบทดสอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่ต้องการฝึก ซึ่งจำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก และก่อนนำไปฝึกจริงควรนำไปทดลองใช้ก่อน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึกและแบบทดสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข หลังการใช้แบบฝึก หลังจากนั้นจึงรวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจงและคู่มือการใช้ต่อไป

1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พัฒนาขึ้นนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำแบบฝึกทักษะ เด็กมีส่วนร่วมและกล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรมมีความคิดในการใช้ภาษาสื่อสารในทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เด็กเกิดความภูมิใจในชิ้นงานสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกทักษะภาษาไทย เป็นส่วนเพิ่มเติมเสริมหนังสือเรียนและยังช่วยให้เด็กได้ทำกิจกรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ภาษาของตน และสามารถฝึกได้หลายๆ ครั้ง โดยเน้นฝึกเฉพาะเรื่องที่ต้องการและสิ่งที่สำคัญเด็กมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะแบบฝึกที่ดีของ วิชัย เพ็ชรเรือง (2531 : 73) คือ มีการใช้หลักจิตวิทยาเข้าช่วย เช่น มีการสร้างแรงจูงใจให้เด็กอยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรม เมื่อจบมีการเสริมแรงทุกครั้ง เพื่อเด็กอยากจะทำกิจกรรมอื่นต่อไป แบบฝึกควรฝึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก มีความหมายต่อผู้ฝึก เด็กจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กง่ายขึ้น

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7215 ซึ่งหมายความว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชุดนี้ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้นร้อยละ

72.15 ซึ่งเพิ่มขึ้นในระดับที่น่าพอใจ และมีลักษณะเดียวกับผลการวิจัยของปานดาว วาด โลกสูง (2547 : 65) ที่พบว่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.78 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 78 หมายถึง มีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 78

3. เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ทำกิจกรรม นักเรียนได้ทำกิจกรรมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในชิ้นงานของตนเอง สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นไปตามกฎแห่งผล ของธอร์น ไคร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประวีณา เอ็นดู (2547 : 128) และงานวิจัยสุวรรณรัศมี ณ เชียงใหม่ (2544 : 35) พบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถ ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำในบทเรียนภาษาไทยได้ดี และมีความสนุกสนานกับการทำแบบฝึกหัด เพราะแบบฝึกทั้ง 6 ชุด พัฒนาให้มีความหลากหลาย ในกิจกรรมและสร้างตามหลักจิตวิทยาเริ่มจากสิ่งง่ายไปสู่สิ่งที่ยากและมีหน้าตาที่สวยงามมีภาพการ์ตูนประกอบแต่ละแบบฝึก ดังที่ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 100) กล่าวว่า นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำแบบฝึกทักษะ เพราะมีรูปการ์ตูนมาก แปลกตา ใ้ใจ และนักเรียนได้มีโอกาสระบายสีจากรูปภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจในแบบฝึกทักษะได้อย่างเสรี ซึ่งสอดคล้องกับกัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551: 77) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ปวีณา เอ็นดู (2547 : 128) ที่พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย หลังจากที่ได้เรียนรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะ

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลปรากฏว่าเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การสอนการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำบางครั้งอาจมีคำที่ยากเกินสำหรับเด็ก หรือกับเด็กที่เรียนช้า ดังนั้นครูควรจะต้องใจเย็นในการสอนให้มากกว่าปกติ สอนไปอย่างช้าๆ หากิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อ ไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนหรือทำกิจกรรมต่างๆ

1.2 การทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ ครูควรชี้แจงวิธีทำ ความสะอาด ความมีระเบียบวินัยและความซื่อสัตย์ ให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองและคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน คนที่เรียนเก่งควรมีกิจกรรมเสริม คนที่เรียนอ่อนครูควรดูแลอย่างใกล้ชิด

1.3 ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 สามารถนำแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยสามารถพัฒนาการเรียนทางด้านการเขียน การอ่าน การสะกด คำผิดในเนื้อหาที่นำมาฝึกได้ดี นักเรียนมีความสุขสนุกสนานกับการทำแบบฝึก มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

1.4 การนำแบบฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยครูไม่ควรกำหนดเวลาให้นักเรียนทำเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ควรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะนอกเวลา เช่น ทำการบ้านเสริมนอกเวลาเรียน

1.5 ผู้บริหาร โรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประชุม อบรม เจริญปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะในการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจัดกิจกรรมแบบบูรณาการคู่ขนานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและในกลุ่มสาระอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กในห้องเรียนเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบฝึกทักษะตามระดับความสามารถของเด็ก

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษา
ประสิทธิภาพ และดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ

2.4 ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในเนื้อหาอื่นและในระดับชั้นอื่น ๆ
ให้ครบทุกระดับชั้น โดยกรนำเทคโนโลยีอื่น ๆ เข้ามาเป็นส่วนเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน
เช่น บทเรียนสำเร็จรูป หนังสือภาพการ์ตูน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY